

i Diebliffet. I Forbindelse med disse Klager skal jeg endvidere gjøre opmærksom paa, — som allerede bemærket af den ærede Ordfører — at Veligheden og Bestaffenheden af de Forder, der ere tillagte Stutteriet, er i høj Grad utilfredsstillende, og naar man derfor har tænkt paa at iværksætte det i Beretningen omtalte Project i saa Henseende, saa kan dette jo være meget fornuftigt, og naar man vil vedblive med Stutteriet, troer jeg, at det er det Rigtige. Man faaer derigjennem ganske interessante Oplysninger om, hvorledes der endog saa her i Landet findes Noget, der kan kaldes et Omsvøbsdepartement, thi medens Commissionen den 9de April 1863 indgaæder med en Forestilling om denne Omordning og med en Begjæring om, at der ingen Fornøelse maatte blive af Forpagtningscontracten om Hillerødsholm, faaer den under 5te Mai Svar paa denne sin Skrivelse; hvori Ministeriet forlanger nogle Oplysninger. Men hvad skeer? Under dette Ophold har Finansministeren forlænget Contracten for Hillerødsholm og altsaa bortfalt — maaskee lykkeligviis — hele dette Forhave. Naar man erindrer, at det er en erkjendt Sag, at der ikke er noget Dyr af dem, som Mennesket omgaaes, der i sig selv er saa fri for Sygdomme og Tilbøielighed til Sygdomme, som Hesten, men tillige lægger Mærke til, hvor let Hesten kommer til at faae Sygdomme, naar der er Aaledning dertil, saa vil man være enig om, at, naar man har saa flette Bygninger, som her er nævnt, udvikler der sig baade Lungesyge og andre Slags betænkkelige Sygdomme. Man vil see, at det har været en stadig Klage i alle de Beretninger, der ere komne om dette Forhold, at der hyppig var Smitsot paa Stutteriet og en stor Dødelighed udover, hvad der burde være osv., og det har ligeledes ifølge den sidste Beretning viist sig, at en usforholdsmæssig Deel af de Føl, der vare fødte, ere døde; dette er gjenemgaaende i alle Beretninger, baade fra Professor Prosch og Stutmester With og nu senest i Commissionens Beretning. — Det maa være mig tilladt endnu at tilføie et

Par Ord om dette sidste — jeg haaber det aller sidste — Forsøg, der er gjort paa at opretholde Stutteriet. Denne Commission blev udnævnt ifølge Vedtagelsen af Loven af 1861 og har været endnu et Exempel paa, hvor vanskeligt slige Sager behandles af Commissioner, hvor naturligviis modstridende Meininger, fordeelt Ansvar osv. altid ville gjøre sig gjældende. Der er et Medlem af Commissionen, som vist har baade Kundskab til Heste og levende Interesse derfor, og jeg antager, at havde man overladt den hele Sag til ham, vilde man have faaet bedre Resultater, end der er kommet ud af den hele Commissions Virksomhed; men saameget er vist, at efterat man nu havde besluttet sig til at gaae til Arabien og kjøbe Arabere, synes dette at være en fejlslagen Speculation, idetmindste efter Commissionens egen Beretning. De Herrer ville have seet, at det, der siges om de to arabiske Hingste, f. Ex. om den Første, „Biribi“, eller hvad den hedder, at „uagtet Forbenenes Stilling endnu ikke er aldeles tilfredsstillende, om end ikke saa franskt som ifjor, formenes dog, at Hingstens øvrige Egenstaber, dens Herkomst, Energi og Udholdenhed, samt at de af den ifjor bedækkede 3 Hopper alle ere drægtige, anbefale den“. Jeg skal bortsee fra de franske Been, men jeg kan ikke see bort fra de Mangles ved Hesten, der findes omtalte i Beretningen; der findes ikke et eneste Beviis for dens Energi og Udholdenhed, hvilket dog vilde være let at tilveiebringe, naar disse Egenstaber findes hos den; for dens Herkomst har jeg stor Respekt, men jeg tilstaaer, at Herkomsten taber noget af sin Betydning ved den øvrige Beskrivelse, der gives om Hingsten. Den anden er kjøbt i Medeah i Algier. Det hedder om den i Beretningen: „Den halter ofte paa sine Forbeen, formeentlig af Rheumatisme i Boven“. Den er ogsaa fornem; men denne Aristocrat har ogsaa, ligesom andre Aristocrater, sine Lyder, og det er derfor ikke værd, synes det mig, at den skulde forplante sig. Om de indsatte Hopper siges der